Rok VI. Warszawa, 15 maja 1924 № 9.

MŁYNARZ POLSKI

ORGAN ZWIĄZKU MŁYNARZY POLSKICH

Redakcja i Administracja: Warszawa, Nowy-Świat 70, skrz. poczt. 68, tel. 277-45.

Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 11 do 2 pp. Administracja czynna od godz. 10 do 3 pp.

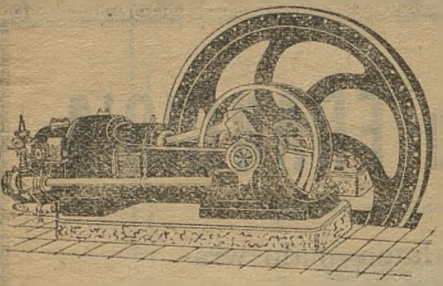
Zaliczka na kwartał 1-szy 1924 r. wynosi dla członków Zw. Mł. Pol. — 4 Złp., dla prenumeratorów nie będących członkami Związku — 6 Złp. Złote polskie obliczane są według kursu franka waloryzacyjnego w dniu wpłaty.

Ogłoszenia: *Okładka* — 1/1 str. 75 złp., 1/2 str. 39 złp., 1/4 str. 21 złp. *Ogłoszenia przed tekstem* — 1/1 str. 72 złp., 1/2 str. 37 złp., 1/1 str. 20 złp., 1/8 str. 12 złp., 1/16 str. 6 złp. *W tekście o 50 proc. drożej. Margines* — 15 złp. *Ogłoszenia za tekstem* — 1/1 str. 70 złp. 1/2 str. 36 złp., 1/4 19 złp., 1/8 str. 10 złp., 1/16 str. 5 złp. *Drobne*—10 gr. pol. od słowa. Poszukującym pracy 50 proc. ustępstwa. :- Załączniki do całego nakładu od umowy.

1 zł. = 1.800.000 mk.

Członkowie i prenumeratorzy!

Niezwłocznie regulujcie swoje należności.

Firma założona w 1898 roku.

Ropowe, na gaz ssany z koksu, drzewa i t. p.

SILNIKI angielskie ATLANTA

najbardziej rozpowszechnione w Polsce

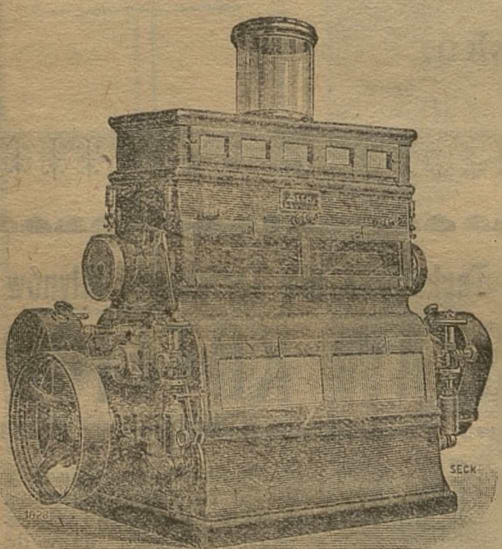
dostarcza na dogodnych warunkach i wysyła natychmiast

Biuro Techn. „Atlanta"

Warszawa, Jerozolimska 45, tel. 20-42 i 309-42.

Zakłady Budowy Młynów i Fabryka Maszyn

Bracia SECK

Budowa i przebudowa młynów, spichrzów zbożowych, suszarni zboża, elewatorów, słodowni i urządzeń do usuwania kurzu.

Dostawa wszelkich maszyn młyńskich.

Wyłączne przedstawicielstwo na Polskę

inż. MICHAŁ GRABSKI

w Warszawie, ul. Poznańska № 23, róg Wspólnej

Telefon 148-98.

Józef Lewiński

WŁOCŁAWEK
z. Warszawska

FABRYKA KAMIENI MŁYŃSKICH

poleca znakomitej dobroci:

Kamienie Francuskie Naturalne

złożone z oddzielnych sztuk oryginalnego francuskiego kwarcu

KAMIENIE SZTUCZNE:

Kwarcowe z najlepszego francuskiego kwarcu. **Kwarcowo-Szmerglowe** 1/2 kwarc 1/2 szmergiel.
Szmerglowe z oryginalnego greckiego szmerglu.

Próbny eksport.

Jak to już donosiliśmy w poprzednich numerach „Młynarza Polskiego“, Związek Młynarzy Polskich z całą energją wystąpił ze staraniami do odnośnych władz o uzyskanie zezwolenia na wywóz produkcji przemysłu młynarskiego.

W memorjale, który został przesłany do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, były tak wyraźnie wyszczególnione i poparte miarodajnemi argumentami korzyści, jakie spowoduje wywóz na rynki zagraniczne produktów ziarna, a nie ziarna - surowca.

Między innemi położyliśmy nacisk na to, że Skarb Państwa zyska więcej dochodów, a to przez wpływy celne, połączone z podatkiem obrotowym, podatkiem od węgla i t. p.

Oprócz tego zwróciliśmy uwagę odnośnych władz na to, że całkowite wykorzystanie sprawności naszych młynów, co tylko może spowodować eksportowanie ich produkcji, wpłynie na większe zapotrzebowanie rąk roboczych, a przez to zmniejszy liczbę bezrobocnych i oszczędzi wydatki Kasy Państwa, związane z wypłacaniem zapomóg dla bezroboczych.

Zarazem nadmieniliśmy, że młyny nasze, wegetujące prawie w chwili obecnej, bo wykorzystywujące najwyżej $^1/_3$ do $^2/_3$ swojej sprawności produkcyjnej, zawdzięczając wywozowi swojej produkcji na rynki zagraniczne, będą wykorzystywały całkowicie swoją sprawność produkcyjną, co dodatnio wpłynie na stan gospodarczy przemysłu młynarskiego i pozwoli na jego dalszy rozwój.

Pozatem omówiliśmy sprawę rynku wewnętrznego, to znaczy, że te gatunki produktów ziarna, jakie będą odczuwały zapotrzebowanie na rynku wewnętrznym, nie będą wywożone za granicę, lecz będą wykorzystane do nasycenia rynków wewnętrznych, co będzie wpływać na utrzymanie równowagi cen wewnętrznych i zapewni zupełnie dostateczną ilość produktów, niezbędnych dla kraju.

Wreszcie zdobywając sobie rynki zagraniczne i pracując z pełną energją, polski przemysł młynarski, jako przemysł przodujący w kraju rolniczym, rozpocznie nareszcie swój rozwój na wielką skalę i tem może torować sobie drogę do stanowiska przemysłu potężnego, jakim młynarski przemysł w Polsce w przyszłości być musi.

Zdawałoby się, że jest to cały szereg zupełnie dostatecznych i miarodajnych argumentów, mogących przekonać, iż eksport produktów ziarna jest ze wszech stron korzystny, a wnikając w dalszą perspektywę, eksport ten jest konieczny.

Najsampierw odbyła się konferencja, związana z wywozem produktów ziarna w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, następnie szczegóły warunków i sposobów były omawiane w odnośnym wydziale tegoż Ministerstwa, wreszcie odbyła się konferencja w Ministerstwie Pracy, aż nareszcie ostateczna decyzja w tej mierze zapadła w poniedziałek, dn. 12 b. m. na posiedzeniu komitetu ekonomicznego Rady Ministrów.

Trzeba dodać, że na wielu z tych licznych konferencji omawiane były jedne i te same kwestje i wysuwane były na pierwszy plan jednakowe prerogatywy.

Ostateczna decyzja Władz Rządowych koncentruje się w tej mierze, że Rząd dał Zw. Mł. Pol. propozycję próbnego wywozu produktów ziarna, pozostawiając szczegóły warunków wywozu do dalszych omówień.

W propozycji Rząd udzielił kontygentu wywozowego w ilości 800 wagonów mąki i 1.000 wagonów otrąb, dzieląc tę ilość na dwie części, to znaczy, że w pierwszym miesiącu zostanie wywiezione 400 wagonów mąki i 500 wagonów otrąb, a druga część będzie uzależnioną od sprawnego wywiązania się przemysłu młynarskiego z wywiezienia pierwszego transportu.

Tak czy inaczej należy uważać ten krok Władz Rządowych za bardzo ważny.

Jesteśmy prawie pewni, że młynarstwo zupełnie sprawnie wywiąże się ze złożonych zobowiązań, a to tembardziej, że ten eksport próbny będzie faktem decydującym o przyszłym rozwoju przemysłu młynarskiego, gdyż młynarstwo polskie bez wywozu nie może nawet myśleć o wzorowym i racjonalnym rozwoju.

Władysław Łada-Bogdanowicz.

Dział prawno-informacyjny.

Podatek majątkowy.

W „Dz. Ustaw“ № 35 z dnia 25 kwietnia ukazało się rozporządzenie o poborze pierwszej raty podatku majątkowego i przekazaniu czynności obliczania tej raty komisjom szacunkowym.

Art. 1. Pierwsza rata podatku majątkowego, obliczona w myśl art. 31 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o podadku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746), winna być uiszczona w terminie od 10 czerwca do 10 lipca 1924 r.

Art. 2. Zaliczki uiszczone na poczet podatku majątkowego nie będą zarachowene na pierwszą ratę tegoż podatku (art. 1 nin. rozp.), lecz będą uwzględnione w terminach późniejszych.

Art. 3. Czynności władz podatkowych I instancji, dotyczące obliczenia pierwszej raty podatku majątkowego, a określone w art. 30, 31 i 32 powołanej ustawy o podatku majątkowym, przekazuje się komisjom i podkomisjom szacunkowym, ustanowionym w myśl art. 13, 15 i 16 powołanej ustawy o podatku majątkowym.

Art. 4. W wypadkach dostrzeżenia niedokładności w zeznaniach komisja szacunkowa (podkomisja, przewodniczący) na zasadzie postanowień art. 30 powołanej ustawy o podatku majątkowym zażąda od płatników wyjaśnień i uzupełnień.

O ile płatnik na wezwanie komisji szacunkowej (podkomisji, przewodniczącego) nie dostarczy w wyznaczonym mu terminie zażądanych i dostatecznych wyjaśnień względnie uzupełnień, wówczas komisja szacunkowa sprostuje zeznania na podstawie danych, jakimi rozporządza.

Art. 5. Przy ustaleniu podstawy obliczania pierwszej raty podatku majątkowego od posiadłości gruntowych winna komisja szacunkowa, odraczając szczegółowe zbadanie procentu zniszczenia majątku wskutek wojny (art. 8 powołanej ustawy o podatku majątkowym) aż do czasu uskutecznienia ostatecznego wymiaru podatku, stwierdzić, czy procent zniszczenia przekracza 20% majątku, a w wypadkach twierdzących obniżyć narazie szacunek majątku o 20%.

Art. 6. Odwołania od obliczenia pierwszej raty podatku majątkowego, dokonanego przez komisję szacunkową, rozstrzyga właściwa Izba Skarbowa.

W „Dz. U.“ № 38, z dnia 2 maja r. b., poz. 403, ukazało się rozporządzenie o wykonaniu powyżej przytoczonego rozporządzenia o poborze pierwszej raty podatku majątkowego i przekazania czynności obliczenia tej raty komisjom szacunkowym.

§ 1. Wszystkie w terminie złożone zeznania o majątku wraz z dołączonemi do nich kartami A. B. C. C. (1 D. E. i F.) § 8 rozp. III Min. Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 123, poz. 997) winny komisje szacunkowe (podkomisje, przewodniczący) zbadać i sprawdzić dokładnie zarówno pod względem formy, jak i treści na podstawie spisów płatników i wykazów A. B. i C. (§ 8 rozp. III Min. Sk.) oraz na podstawie wszystkich materjałów i wiadomości, odnoszących się do stosunków majątkowych płatnika, a będących w posiadaniu władz podatkowych I instancji (akta wymiarowe podatków: gruntowego, budynkowego, przemysłowego (obrotowego) i dochodowego oraz informacje członków komisji szacunkowej).

W szczególności:

1) pod względem formy należy zbadać, czy płatnik określił dokładnie dane wymienione w art. 26 ustawy i w § 10 rozp. III Min. Sk. z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 997), a więc np. czy płatnik określił dokładnie części składowe majątku, czy wypełnił właściwe karty, czy podpisał zeznanie i karty;

2) pod względem treści należy sprawdzić, czy dane wyszczególnione w zeznaniu i kartach odpowiadają stosunkom rzeczywistym, np. czy płatnik zeznał cały majątek zarówno własny, jak i członków rodziny (art. 6 ustawy), czy płatnik zeznał wartość poszczególnych przedmiotów majątkowych zgodnie z normami szacunkowemi, zawartemi w rozp. II Min. Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 996), czy co do posiadłości gruntowych podane w zeznaniu rodzaje uprawy oraz ceny jednostkowe poszczególnych klas dobroci gruntów odpowiadają odnośnym postanowieniom powołanego rozporządzenia, czy płatnik uwzględnił należycie odległość od kolei i t. p., czy obroty przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, podane w zeznaniu, odpowiadają stosunkom rzeczywistym, a przy obliczeniu wartości zastosowano odpowiednie współczynniki.

§ 2. Jeżeli złożone w terminie zeznania wraz z dołączonemi do nich kartami A, B, C, C) 1, D, E, i F, bądź pod względem treści. uzna komisja szacunkowa (podkomisja, przewodniczący) za niedokładne, wówczas należy wezwać płatnika na formularzu (wzór Nr. 15) do udzielenia uzupełnień i wyjaśnień o ile możności ustnie protokularnie, wskazując na braki i niedokładności, które dostrzeżono przy badaniu zeznania.

Jeżeli płatnik w terminie wyznaczonym dostarczy dostatecznych wyjaśnień i uzupełnień, komisja obliczy prowizorycznie pierwszą ratę podatku majątkowego na podstawie sprostowanego tym trybem zeznania. O ile jednak wyjaśnienia w terminie wyznaczonym bądź wcale nie będą udzielone, bądź też będą uznane za niedostateczne, wówczas komisja sprostuje zeznaną wartość majątku na podstawie danych, jakiemi rozporządza.

§ 3. Płatnikom, którzy zeznania wcale nie złożyli lub złożyli je po upływie ustawowego terminu, komisja szacunkowa obliczy pierwszą ratę podatku majątkowego na podstawie danych, jakiemi rozporządza.

Jeżeli płatnik nie złożył zeznania, a komisja szacunkowa (podkomisja, przewodniczący) nie ma dokładnych i dostatecznych danych o częściach składowych majątku i jego stanie oraz wartości, wówczas wezwie płatnika na formularzu wzór Nr. 16 do złożenia zeznania pod zagrożeniem grzywny z art. 70 ustawy. Grzywna może być powtarzaną tak długo, dopóki płatnik nie uczyni zadość wezwaniu.

§ 4. W sposób określony w paragrafach 1—3 nin. rozp. winny postępować również izby skarbowe przy badaniu i sprawdzaniu zeznań osób prawnych, obowiązanych do publicznego składania sprawozdań.

§ 5. Po sprawdzeniu i uzupełnieniu zeznań w trybie określonym w poprzednich paragrafach, komisja (izba skarbowa) ustali każdemu płatnikowi ogólną wartość majątku zgodnie z postanowieniami rozp. II Min. Skarbu z 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz 996) i rozp. IV Min. Skarbu z 1 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz 32) i obliczy mu pierwszą ratę podatku majątkowego w wysokości ¹/₆ części podatku, przypadającego według skali z art. 9 ustawy od zeznanej względnie sprostowanej ogólnej wartości majątku.

Protokół z posiedzenia komisji szacunkowej, na którem ustalono pierwszą ratę podatku majątkowego, winien zawierać imię i nazwisko każdego płatnika, ogólną wartość jego majątku i kwotę przypadającego podatku majątkowego.

Obliczoną dla każdego płatnika w sposób wyżej wskazany pierwszą ratę podatku majątkowego wpisze władza podatkowa do księgi bierczej, założnej na formularzu wzór Nr. 17 według gmin i miejscowości, w większych zaś miastach, w miarę możności, według ulic.

§ 6. Zawiadomienia o wysokości pierwszej raty podatku majątkowego sporządzone na formularzu wzór Nr. 18, winny być doręczone płatnikom przed dniem 10 czerwca 1924 r.

§ 7. Od obliczenia pierwszej raty podatku majątkowego, dokonanego przez komisję szacunkową, można odwołać się do Izby skarbowej, która orzeka ostatecznie. Od obliczenia uskutecznionego przez Izbę skarbową, w pierwszej instancji można odwołać się do Ministerstwa Skarbu, którego orzeczenie jest ostateczne.

Odwołania wnosi się w ciągu 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia za pośrednictwem tej władzy podatkowej, która wydała zawiadomienie.

Podniesione w odwołaniu konkretne zarzuty należy sprawdzić i akty sprawy wraz z wnioskiem przedłożyć władzy orzekającej.

Podatek dochodowy.

W Dz. U. Nr. 37, poz. 400, ukazało się uzupełniające rozporządzenie Min. Skarbu w odniesieniu do przepisów o państwowym podatku dochodowym.

§ 1. Przewidziane w punkcie 1 § 4 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1924 r. przerachowanie na franki złote wyrażonego w markach bilansu otwarcia roku operacyjnego, miarodajnego do ustalenia podstawy wymiaru, może być dokonane według wartości franka złotego w dniu otwarcia roku operacyjnego.

§ 2. Wyrażone w markach pozostałości bilansu zamknięcia rachunków, przedstawiających wartości czysto markowe (część pierwsza § 2 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 14 marca 1924 r.) można przerachowywać na franki złote według wartości franka złotego w dniu zamknięcia bilansu, miarodajnego do ustalenia podstaw wymiaru.

Według tej samej wartości franka złotego mogą być przerachowane na franki złote kwoty marek, wydzielone z czystego zysku bilansowego na gratyfikacje pracowników i inne tego rodzaju wydatki, które w myśl postanowień ustawy o podatku dochodowym podlegają wyłączeniu z podstaw opodatkowania.

§ 3. Wszelkie wydatki, które w myśl punktu 5 art. 10 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z roku 1923 Nr. 77, poz. 607)

i art. 3 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110) nie mogą być obliczone od dochodu podatkowego, mają być, celem doliczenia do wyrażonego we frankach złotych zysku bilansowego, przerachowane na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego z tego miesiąca roku operacyjnego, w którym te wydatki poniesione zostały.

§ 4. Dla celów przerachowania marek na franki złote w związku z postanowieniem §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia ustala się następującą relację franka złotego:

na dz.	1 lutego	1922 r.	1 fr. zł. =	650	mk.
„	1 marca	„	„	670	„
„	1 kwietnia	„	„	760	„
„	1 maja	„	„	790	„
„	1 czerwca	„	„	770	„
„	1 lipca	„	„	940	„
„	1 sierpnia	„	„	1,160	„
„	1 września	„	„	1,640	„
„	1 października	„	„	1,710	„
„	1 listopada	„	„	1,800	„
„	1 grudnia	„	„	3,300	„
„	1 stycznia	1923 r.	„	3,400	„
„	31 „	„	„	6,800	„
„	28 lutego	„	„	8,700	„
„	31 marca	„	„	8,100	„
„	30 kwietnia	„	„	9,000	„
„	31 maja	„	„	10,200	„
„	30 czerwca	„	„	20,000	„
„	31 lipca	„	„	38,000	„
„	31 sierpnia	„	„	48,000	„
„	30 września	„	„	67,400	„
„	31 października	„	„	307,000	„
„	30 listopada	„	„	684,000	„
„	30 grudnia	„	„	1,220,000	„

§ 5. Należności i zobowiązania w obcych walutach, pochodzące z okresu operacyjnego, mogą być przyjmowane do frankowego bilansu zamknięcia w ich rzeczywistej wartości, wyrażonej we frankach złotych. Natomiast należności i zobowiązania w obcych walutach, pochodzące z okresu, poprzedzającego rok operacyjny, miarodajny do ustalenia podstaw wymiaru, winny być przyjęte do frankowego bilansu zamknięcia w ich frankowej wartości, wynikającej z przerachowania na franki złote bilansu otwarcia roku operacyjnego.

Zeznania o dochodzie.

Wskutek starań ze strony Żw. Młyn. Pol. Ministerstwo Skarbu udzieliło nam informacji w sprawie ulg przy składaniu zeznań o dochodzie.

Każdy z płatników podatku dochodowego, mogący umotywować trudności, stojące na przeszkodzie do złożenia zeznania o dochodzie za r. ub. (termin do składania tych zeznań upływa z dniem 24 b. m.), może zwrócić się bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu, Wydział podatku dochodowego, z prośbą o prolongowanie terminu do złożenia tego zeznania.

Najdłuższy termin prolongowania jest do dnia 1 lipca r. b.

Do podania należy załączyć i skasować marek stemplowych za 2 zł., podać swój dokładny adres i wyszczególnić adres tej Izby Skarbowej, jaka od danego płatnika będzie ściągać podatek dochodowy.

Od siebie dodajemy, iż dla płatników podatku dochodowego, prowadzących książki handlowe, ważną rzeczą jest przewalutowywanie poszczególnych pozycji z marek na złote.

Ministerstwo Skarbu rozumie te trudności i dlatego dla płatników, niemogących zdążyć z przewalutowaniem ksiąg na oznaczony termin ustawowy, czyni te udogodnienia, że przedłuża termin do złożenia zeznania o dochodzie.

Ministerstwo Skarbu uwzględniając prośbę płatnika, zawiadamia bezpośrednio odnośną Izbę Skarbową o swojej decyzji, wobec czego Izba Skarbowa nie atakuje płatnika, aby składał zeznanie w terminie ustawowym.

Raty podatku dochodowego.

Jak o tem powiadamialiśmy w poprzednich numerach „Młynarza Polskiego“, pierwsza rata na poczet podatku dochodowego winna być wpłaconą do dnia 23 kwietnia r. b. (Podatek dochodowy zeszłoroczny dzielony przez 100.000 mk., a następnie otrzymana cyfra mnożona przez 1.800.000 m.).

Wobec tego, że wielu z płatników pewno nie wpłacili jeszcze tej raty, należy więc wpłacić ją jak najprędzej, aby uniknąć wysokich kar za zwłokę.

Możebnem jest, że Min. Skarbu, wchodząc w trudne położenie płatników, obarczonych wysokimi, lecz niezbędnymi podatkami w chwili sanacji Skarbu, nie będzie karało płatników podatku dochodowego za niewpłacenie pierwszej raty do dn. 23 kwietnia r. b., tolerując zwłokę do dnia 24 b. m., lecz po tym terminie rata będzie egzekwowana z całą bezwzględnością i będą zastosowywane wysokie kary za zwłokę.

Przerachowanie zobowiązań prywatno - prawnych.

Minister Skarbu podjął projekt przerachowania zobowiązań prywatno - prawnych. (Długi przedwojenne).

Projekt ten został w d. 9 b. m. zatwierdzony przez Radę Ministrów i w najbliższych dniach rozporządzenie o przerachowaniu długów przedwojennych ma się ukazać w Dz. Ustaw.

Po ukazaniu się tego rozporządzenia w Dz. U. podamy wszelkie szczegóły. Rozporządzenie to pozwoli nareszcie na uregulowanie długów przedwojennych.

Opłaty stemplowe.

Opłaty stemplowe ulegają przeliczeniu na złote z dniem 1-go maja r. b. Opłaty te wynoszą:

Od zwyczajnego podania — 2 zł. za pierwszy arkusz, a po 40 gr. za każdy arkusz następny i za każdy załącznik; opłata od zwyczajnego świadectwa urzędowego — 2 zł.; od czeku — 5 gr.; od rachunku: 10 gr., od każdych, nawet niepełnych, 50 złotych od duplikatu i odpisu rachunku (jeżeli od oryginału uiszczono opłatę procentową):—20 gr.; od poświadczeń odbioru (kwitów): 10 gr. od każdych, nawet niepełnych 20 zł., z wyjątkiem specjalnych poświadczeń odbioru, wystawionych przez instytucje bankowe i t. p., podlegających niższym stawkom, które wynoszą: do 50 zł.—1 gr.; do 500 zł.—10 gr.; do 1.000 zł.—20 gr,; ponad 1.000 zł. od każdego dalszego 1.000 zł.—o 20 gr. więcej.

Rachunki i kwity nie podlegają opłacie, jeżeli należność w nich wyrażona nie przekracza 1 zł.

Opłaty od pełnomocnictw wynoszą 2 zł. względnie: 70 groszy.

Opłaty pocztowe i telegraficzne.

Od dnia 1 maja r. b. obowiązują następujące opłaty pocztowe i telegraficzne (Dz. U. Nr. 37, poz. 397): List zwyczajny 15 groszy: list polecony 35 groszy; karta pocztowa 10 gr.; przekazy pocztowe do 10 zł. 10 groszy: do 25 zł. 25 gr.; do 50 zł. 40 gr.; do 100 zł. 60 groszy; do 250 zł. 80 groszy; do 500 zł. 1 zł. 20 gr.; do 750 zł. 1 zł. 60 gr.; do 1000 zł. 2 zł.; przekazy telegraficzne—taka sama opłata od sumy, jak przy przekazie zwykłym plus 3 grosze za przekaz telegraficzny, należność za telegram.

Opłaty za telegram zwykły od wyrazu 8 groszy (najmniej 10 wyrazów), za telegram terminowy (D) 24 grosze od wyrazu (najmniej 10 wyrazów).

Taryfa zagraniczna: list zwykły 30 groszy, kartka pocztowa 18 groszy (do Czechosłowacji, Austrji, Rumunji i Węgier 14 groszy za pocztówkę i 24 grosze za list), list polecony 60 groszy.

Kary za przekroczenie przepisów o relacji marki do złotego (Dz. Ustaw Nr. 36, poz. 384).

§ 1. Kto w czasie, w którym marka polska jest obok złotego prawnym środkiem płatniczym bezprawnie:

a) żąda zapłaty w jednym środku płatniczym z wykluczeniem drugiego, bądź odmawia jej przyjęcia w jednym z środków płatniczych:

b) żąda zapłaty wedle relacji innej, niż ustawowa, bądź odmawia przyjęcia zapłaty ofiarowanej zgodnie z relacją ustawową;

c) w celu obejścia przepisu o ustawowej relacji środków płatniczych podwyższa cenę lub inną należność, będzie karany grzywną od 50 do 5.000 złotych, lub aresztem do czterech tygodni. Obie te kary można orzec także łącznie.

§ 2. Pod przepis § 1 nie podpada zaokrąglenie należności w górę do najbliższego grosza lub najbliższych 10.000 mk. pol.

Wierzytelności w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpieczonych. (Dz. Ustaw Nr. 36, poz. 385).

§ 1 Umowy zawierane z zastrzeżeniem zabezpieczenia hipotecznego mogą opiewać na waluty obce lub złote w złocie oraz mogą być zabezpieczane hipotecznie przy zachowaniu następnych postanowień.

§ 2. Wierzytelność opiewająca na walutę obcą, zabezpieczona hipotecznie, płatna jest w walucie polskiej według kursu z dnia poprzedzającego zapłatę. Można również zastrzec, aby wierzytelność ta płatną była efektywnie w walucie, w jakiej została wyrażoną.

§ 3. Wierzytelność, opiewająca na złote w złocie, zabezpieczona hipotecznie, płatna jest według równowartości dziewięciu trzydziestych pierwszych grama czystego złota za jednego złotego w złocie.

Można również zastrzec, aby wierzytelność hipoteczna, opiewająca na złote w złocie płatną była efektywnie złotemi monetami polskiemi.

§ 4. W razie sprzedaży z licytacji nieruchomości, obciążonej wierzytelnością hipoteczną w walucie obcej lub w złotych w złocie—opis i obwieszczenie o licytacji winny podawać te wierzytelności bez przerachowania.

§ 5. W dalszem postępowaniu licytacyjnem należy wartość wierzytelności hipotecznych w walutach obcych i złotych w złocie obliczać według kursów z dnia poprzedzającego licytację.

---

6) Pogadanka o młynie.

Czerpiąc w dalszym ciągu bogaty materjał z „Alfabetycznego Poradnika Towaroznawstwa", inż. W. Kączkowskiego, przechodzimy w dzisiejszej pogadance do mąki, jako do jednego z najciekawszych zagadnień dla młynarza.

Opis. Mąka jest produktem roztarcia i rozdrobnienia niektórych ziarn, dokonywanego w młynie i mającego na celu oddzielenie ośrodka ziarna, pożywnego i dającego się zużytkować w organizmie ludzkim od naskórka, dla człowieka bezużytecznego, gdyż nie podaje się on działaniu soków żołądkowych. Określenie powyższe daje się zastosować do mąki przygotowywanej ze zbóż i ze strączkowych. Oprócz mąki otrzymywanej ze zbóż i ze strączkowych pod nazwą mąki, spotykamy w handlu i niektóre inne przetwory roślinne drobno sproszkowane, do których zaliczamy mąkę z bananów, nasion bawełnianych i t. p. przygotowywane w odmienny sposób. Pod nazwą mąki ziemniaczanej spotykamy w handlu skrobię ziemniaczaną. Wreszcie pod nazwą mąki lub mączki spotykamy oprócz ciał jednorodnych — również i różne mieszaniny przeznaczone do użytku specjalnego, np. mączka dla dzieci, mączka kakaowa i inne, zarówno w stanie sypkim, jak i prasowane w pastylkach. Wszystkie te produkty zostaną opisane na innem miejscu. Mąka drzewna nie jest środkiem spożywczym.

Zastosowanie. Mąka ma bardzo różnorodne zastosowanie, zależnie od jej pochodzenia. Najważniejsze jest zastosowanie mąki zbożowej do wyrobu pieczywa (chleb, bułki), wyrobów cukierniczych (baby, placki, strucle, ciastka), potraw (kluski, zaprawa do zup i sosów). W technice spożywczej mąka używana jest do wyrobu makaronów i konserw oraz do przygotowania proszków do zup i t. p. W technice wykorzystywaną jest właściwość mąki pęcznienia z gorącą wodą i zastygania następnie, po odparowaniu się wody, w warstwy wiążące; mąka ma duże zastosowanie przy przygotowywaniu klajstru i różnych klejów. Pęczniejąc z gorącą wodą mąka tworzy gęstą masę plastyczną, używaną w drukarstwie perkalu, jako zagęstnik. Do podobnych celów używaną jest mąka przeprowadzona w stan łatwiej rozpuszczalny dzięki działaniu kwasów, ługów i podwyższonej temperatury i wypuszczana do handlu pod nazwą dekstryny. Podobnież mąka używana jest do wykończania materjałów włóknistych. Mąka jest doskonałą pożywką przy fabrykacji drożdży oraz niektóre odmiany mąki służą do wyrobu napojów alkoholowych (mąka ryżowa — arak).

Rozpowszechnienie. Już w czasach przedhistorycznych nauczono się wykorzystywać pożywne związki, znajdujące się w ziarnie zbożowym, a mianowicie w jęczmieniu, z którym prawdopodobnie ludzkość zapoznała się najwcześniej. Gdy jednak rozmiękczanie całych ziarn w gorącej wodzie było zbyt niewygodnem i zbyt powolnem, nauczono się rozcierać ziarna na żarnach, a jak nas

Rolnictwo, Przemysł, Handel.

Z rynku rolniczego.

Pomimo okresu zasiewów wiosennych ceny na rynkach nasion nie wykazują żadnej zwyżki. Zapotrzebowania naogół są słabe, tendencja spokojna i wyczekująca. W okresie ostatnich dwóch tygodni płacono:za koniczynę czerwoną 88 zł. 70 gr., konicz. białą 117 zł., seradelę 8 zł. 50 gr., wykę (jara) 7 zł. 80 gr, peluszkę 8 zł. 40 gr., łubin niebieski 8 do 9 zł., łubin żółty 9 do 10 zł. za 100 kgr. Również panuje tendencja spokojna i bez zmian na bydło, owce, trzodę chlewną i na wszelkie inne artykuły przemysłu rolniczego.

Handel z Turcją.

W ostatnich dniach została podpisana umowa handlowa między Polską i Turcją. W handlowych sferach tureckich panuje duże zadowolenie z okazji nawiązania stosunków handlowych między Turcją a Polską. Również jest dla nas ważne to z tego względu, iż handel z Turcją powiększy i wzmocni nasz handel z Rumunją i całemi Bałkanami, jako z krajami będącymi na drodze między Polską a Turcją.

Belgja zwraca się do nas po żyto.

Jedna z największych firm belgijskich „La Roye et Fils“, która przed wojną importowała około 14,000 q.. rocznie polskiego żyta, przeznaczonego przeważnie do tuczenia trzody chlewnej we Flandrji, zwróciła się do najpoważniejszych instytucji polskich w sprawie nawiązania stosunków handlowych.

Firma ta pragnie sprowadzić z Polski do Belgji kilka tysięcy wagonów żyta.

Handel Polski z Rumunją w r. 1923.

Rumuńskie min. finansów wydało tablice statystyczne z zestawieniami obrotów handlowych Rumunji z Polską. Obrót ten podzielony w statystyce tej został na cztery grupy: zwierząt i produktów zwierzęcych, produktów rolnych, towarów kopalnych i ich wyrobów oraz towarów mieszanych. Według tych danych Rumunja przywiozła w ciągu roku 1923 z Polski 15,000,000 kgr. towaru wartości 498 mil. lei, a wywiozła do Polski 34,000,000 kgr. wartości 169 mil. lei. Z zestawienia powyższego widzimy, że Polska wywozi do Rumunji trzy razy więcej pod względem wartości towaru, niż Rumunja do Polski, pod względem zaś wagi dwa razy mniej. Polska wywozi towary cenniejsze i lżejsze, niż Rumunja, która dostarcza nam głównie surowców.

Front rolniczy w Polsce.

Jak podaje „Gazeta Rolnicza“, dziennik czeski „Venkov“ w korespondencji z Warszawy pisze, iż polskie ugrupowania rolnicze poczynają występować na zewnątrz wspólnie, dążąc do utworzenia jednolitego frontu i domagają się polityki popierającej interesy rolnicze. W tym celu nastąpiło zbliżenie przedstawicieli większej własności z ugrupowaniami drobnych rolników. Chodzi o zapewnienie rolnictwu warunków rozwoju, gdyż układ stosunków, które się wytworzyły przy bardzo wysokich cenach środków produkcji i wytworów przemysłowych, a niskich na ziemiopłody i produkty rolnicze, bardzo dotkliwie daje się we znaki rolnictwu.

---

objaśniają rysunki egipskie z czasów wcześniejszych dynastji, a więc 3—5 tysięcy temu lat, już wówczas umiano odsiewać mąkę od otrąb na sitach. Młynarstwo rozwijało się nadzwyczaj powolnie, stopniowo udoskonalając żarna do kamieni młyńskich, zastępując sita przez pytle, a następnie przetaki, wreszcie wykorzystując napęd wodny lub wietrzny. Pomimo powolnego udoskonalenia przygotowywanie mąki rozpowszechniło się we wszystkich krajach kulturalnych, tak, że obecnie mąka jest może najbardziej rozpowszechnionym środkiem spożywczym.

P r z e m i a ł z b o ż a. Zboże znajdujące się w handlu nigdy nie jest zupełnie czyste, zawiera bowiem zazwyczaj nieco ziarn innych zbóż, chwastów, wreszcie ziarna chore, plewy, ziemię i t. p. zanieczyszczenia. Gdyby młyn zmełł takie zboże, to mąka zawierałaby składniki ziarn trujących (nap. kąkolu), jak również i kurz, który możnaby odsiać tylko częściowo od mąki grubo mielonej. Ponadto kamyki, albo drut od wiązania worków, wreszcie wypadkowo znajdywanie w zbożu gwoździ lub kawałki żelaza mogły uszkodzić walce lub ich nacięcia. Dlatego zboże przed właściwem mieleniem podlega oczyszczeniu.

We współcześnie urządzonych młynach oczyszczanie odbywa się w sposób następujący: Najpierw zboże wsypane jest na rafę, t. j. system dwóch sit, z których górne ma otwory większe od ziarna normalnego, a dolne mniejsze od niego; obydwa sita są pochyłe i mechanicznie potrząsane, lub też bębnowe, obrotowe. Słoma, kłosy, większe kamienie i t. p. zanieczyszczenia wielkości ziarn ślizgają się po pochyłem sicie i spadają pomiędzy dwa magnesy, zatrzymujące wszystkie części żelazne. W ziarnie pozostają, jako zanieczyszczenia, głównie kąkol i drobne groszki o formie okrągłej. W celu usunięcia ich wprowadzamy ziarno do lekko pochylonego cylindra z grubej blachy (t. zw. tryjera), zaopatrzonego w półkuliste prawie wgłębienia i obracającego się powoli. Wielkość wgłębień jest tak obliczona, że ziarna zboża nie mogą się w nich zatrzymać i ślizgają się przez całą długość cylindra. Natomiast kuliste chwasty zatrzymują się w nich, przy obrocie cylindra podnoszą się do góry i wreszcie spadają do rynienki, która odprowadza je na stronę. Po przejściu przez tryjer ziarno jest praktycznie oczyszczone od chwastów i zanieczyszczeń obcych.

Jednak ziarno po przejściu tych maszyn ma jeszcze t. zw. bródkę, w której gnieździ się dużo brudu oraz kiełek, zawierających do 12% tłuszczu, który przy dalszem mieleniu mógłby zlepiać mąkę i zalepiać w niepożądany sposób nacięcia walców. Kiełek i bródka zostają obcięte na obłuskiwaczu, bębnie o powierzchni wewnętrznej ostrej i twardej, o którą ziarna rzucane są ze znaczną siłą i popychane dodatkowo łopatkami. Dość silny wyciąg przyłączony do obsługiwacza pozwala na odwiewanie wszelkich części drobniejszych od całego ziarna. Podczas tarcia się ziarn o ostrą powierzchnię bębna zostaje z nich zdrapana i starta część naskórka ziarna, przez co ilość otrąb stosunkowo może być zmniejszona. Otrzymana w ten sposób plewa zostaje również odwiana. *Wube.*

GIEŁDY ZBOŻOWE

30/IV — 9/V 1924.

	30/IV	26/IV	6/V	9/V	UWAGI
	W miljonach Mkp. za 100 kg.	w złotych	w złotych	w złotych	
Warszawa					
pszenica kongresowa	42	—	—	23,30	fr. st. zał.
żyto kongres. 118	—	13,05	—	—	
„ „ 117	22,5	—	13	13,15	
mąka żytnia 70%	—	—	—	—	
„ „ 50%	—	—	—	—	
otręby żytnie	15	—	7,50	8,05	
„ pszenne	16	9,16	—	—	
jęczmień browarny	—	—	14	—	
„ kongresowy	26,5	—	—	—	
Lwów					
pszenica krajowa	36—38	20,50	19—20	19—20	
otręby pszenne	—	—	—	—	
żyto małopolskie	23 24	11,80	11	11	
jęczmień przemiałowy	18—19	10	10	10	
„ browarny	22—24	12,14	12	12	
mąka pszenna „O"	—	—	—	—	
„ żytnia „O"	—	—	[illegible]	—	
Poznań					
pszenica	—	17—19	—	19—21	
żyto	—	11—12	—	11—12	
jęczmień zwykły	—	11	—	12	
„ browarny	—	14	—	14	
mąka pszenna krajowa 50%	—	—	—	—	
„ żytnia 70%	35—36	19	—	17—20	
otręby pszenne	—	8,25	—	8,75	
„ żytnie	—	7,75	—	8,25	

W okresie sprawozdawczym tendencja utrzymana przy średnich obrotach.

Giełdy zbożowe zagraniczne.

CHICAGO (w cts. za 1 bushel)

29/IV: pszenica—103; żyto—64,25; owies—46,72.
5/V: pszen.—105; żyto—65,12; owies—16,25.

HAMBURG (w markach złotych)

29/IV: pszenica — 166, — 170; żyto — 134 — 140—owies — 128 — 136.
5/V: pszenica — 168; żyto — 140; owies—130.

Przegląd giełdy pieniężnej w Warszawie.

28 IV — 14 IV 1924.

	28/IV	30 IV	27/IV	5/V	9/V	14/V
Dolary St. Zjedn.	5,21	5,21	5,21	5,20	5,21	5,21
Funty angielskie	22,85	22,75	22,89	22,81	22,50	22,50
Franki szwajcarskie (za 100 fr.) . .	92,40	92,80	92,90	93,01	92,65	92,65
„ francuskie (za 100 fr.) . . .	33,45	33,65	33,94	33,58	31,10	31,10
Korony czeskie (za 100 kor.) . . .	15,32	15,25	15,35	15,35	15,35	15,35
Bony złote serja II	0,90	0,75-0,80	0,75	0,75	0,75	0,75

Notowania w złotych.

Spieszcie z wpłacaniem składek!

Roczna składka członkowska zgodnie z uchwałą Walnego Zebrania Delegatów Oddziałów Związku z dn. 27 maja 1923 r. wynosi:

Od wiatraków i młynów jednozłożeniowych **10 klg. żyta.**
Od wiatraków o 2-ch i więcej złożeniach po **10 klg. od złożenia.**
Od młynów o 2-ch i 3 ch złożeniach po **20 klg. od złożenia.**
Od młynów o 4 ch i 5-ciu złożeniach po **35 klg. od złożenia.**
Młyny powyżej 5 ciu złożeń po **45 klg. od złożenia.**
Majstrowie, kierownicy młynów, monterzy, technicy płacą rocznie równowartość **10 klg.**
Czeladnicy, praktykanci równowartość **8 klg. żyta.**
Za złożenie liczy się pojedyńczy postaw walcowy (podwójne postawy walcowe oblicza się w stosunku 2-ch złożeń), **jedna para kamieni, perlak i jagielnik.**
Równowartość 1 klg. żyta wynosi obecnie 200.000 mkp.

UWAGA: Oderwać i przesłać pocztą do Administracji „Młynarza Polskiego", nalepiając marek pocztowych za 5 groszy.

Administracja „Młynarza Polskiego"
w Warszawie

Niniejszym zawiadamiam Administrację „Młynarza Polskiego", że w dniu dzisiejszym uregulowałem swój dług, przesyłając pocztą należącą się sumę, według poniższego wykazu:

Zaległa prenumerata za r. 1923
za ...... kwartały po 7.200.000 za kwartał . . . . mk.
Zaległa składka członkowska
młyn o ...... złożeniach .... klg. żyta po 200.000 za kilo .... „
Prenumerata za I kwartał 1924 r. . . . . 7.200.000 „
Prenumerata za II „ 1924 r. . . . . 7.200.000 „

Składka członkowska za r. 1924
młyn o ...... złożeniach .... klg. żyta po 200.000 za kilo .... „

Razem . . .. mk.

ADRES:

podpis lub firma

miasto lub wieś ....
poczta ....
ulica .... № ....

Doniesienia rozmaite.

Cynkownia Warszawska.

Do numeru poprzedniego „Młynarza Polskiego“ dołączyliśmy dodatek reklamowy firmy „Cynkownia Warszawska“. Od siebie musimy dodać, że „Cynkownia Warszawska“ posiada jedną z najlepszych blach cynkowych w Polsce i dlatego możemy ją polecać naszym licznym prenumeratorom i czytelnikom.

Nowa placówka młynarska w Łomży.

Z Łomży donoszą:

Dn. 26 kwietnia r. b. J. E. ks. biskup łomżyński R. Jałbrzykowski poświęcił nowozbudowany młyn motorowy p. f. Zakłady Rolniczo-Przemysłowe Sp. Akc. w Łomży.

Trzypiętrowy murowany budynek stanął przy szosie śniadowskiej, w pobliżu stacji kolejowej, z którą jest połączony bocznicą. Poświęcenie młyna odbyło się wobec licznie zebranych akcjonarjuszów i zaproszonych gości. Pierwsze przemówienie wygłosił J. E. ks. biskup, po nim zaś p. Stanisław Lutosławski i dyrektor zadządzający p. Czesław Laube. Do zakładów należą pp.: S. Lutosławski (prezes), S. Grochowski (wiceprezes), M. Wierzbicki, B. Bolechowski, C. Laube, R. Zdrojewski i I. Cholewińska.

Spłata długów zagranicznych.

Od początku r. b. Polska spłaciła swoje długi zagraniczne w ogólnej sumie 664.373 dol. ameryk. i 2.147.691 florenów holend.

Jak widać skarb państwa jest zasobny, bo mimo to, że przeprowadził tak ważną sanację skarbową, to nawet stopniowo reguluje długi zagraniczne.

Prace nad przygotowaniem bilonu.

Bilon srebrny. W tych dniach został wysłany do mennicy paryskiej transport srebra w sztabach, przeznaczony do bicia srebrnego bilonu złotowego.

5-groszówki metalowe. Państwowa mennica w Warszawie zajęta jest obecnie biciem monet metalowych wartości 5-ciu groszy.

Wskutek częściowego na razie uruchomienia mennicy, dziennie wybija się od 100 do 150.000 szt. Ogółem dotychczas wybito przeszło 3.000.000 monet 5-groszowych. Znajdą się one w obiegu po ukończeniu całej potrzebnej ilości i zamienią wypuszczone obecnie 5-groszowe bilety zdawkowe, przerobione z banknotów markowych wartości 10.000.000 mkp.

DRUKI.

Miejsce na markę.

Administracja „Młynarza Polskiego“ w Warszawie

ul. Nowy-Świat № 70.

Złoty—czy złotówka.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że złoty polski niema nic wspólnego z dawną „złotówką", zawierającą 30 groszy.

Złoty liczy 100 groszy i jest równy 37½ kop. rubla przedwojennego.

Wyodrębnienie kolei.

Wkrótce ma nastąpić wydzielenie kolei państwowych z ogólnego majątku państwowego i utworzone zostanie państwowe przedsiębiorstwo gospodarcze pod nazwą „Polskie Koleje Państwowe".

Polskie Koleje Państwowe, stanowiące odrębną jednostkę prawną, opartą na podstawach instytucji handlowych, będą podległe ministrowi komunikacji, a cały majątek tej instytucji będzie własnością Państwa. Natomiast działalność P. K. P. w zakresie wewnętrznym powierza się władzom własnym, to znaczy naczelnej dyrekcji.

Generalna dyrekcja będzie co miesiąc przedkładała ministrowi komunikacji i skarbu sprawozdania, uwidoczniające stan długów.

P. K. P. jako przedsiębiorstwo handlowe mogą samodzielnie zaciągać pożyczki na odbudowę, zwiększenie taboru i t. p., nie obciążając przez to wydatków Państwa.

Skarb Państwa odpowiada za zobowiązania P. K. P. do wysokości ich majątku, czyli, że skarb, jako żyrant, nie robi żadnego ryzyka i mądrą tą kombinacją zmusza jedną z poważniejszych bolączek skarbowych, jaką dotychczas była kolej, do tego, aby dla dobra publicznego szła o własnych siłach.

Wartość jednego grama złota w złotych.

Zgodnie z rozporządzeniem p. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 kwietnia r. b., zezwalającem na zawieranie umów z zastrzeżeniem zabezpieczenia hipotecznego w walutach obcych oraz w złocie, p. Minister Skarbu zarządził stałe ogłaszanie wartości jednego gramu złota w złotych. Wartość ta obliczana jest zgodnie z rozporządzeniem p. Prezydenta na podstawie cen czystego złota na giełdzie w Londynie i przeciętnego kursu funta szterlinga w postaci czeku na Londyn na giełdzie warszawskiej.

Stosownie do tego obliczenia wartość jednego grama złota dnia 7-go b. m. wynosiła 3 zł. 43,73 groszy, na dni 8 i 9 b. m. została ustalona na 3 zł. 44,11 grosza, który to kurs utrzymany został również na 10 b. m.

Wartość jednego grama w złotych ogłaszana będzie stale w „Monitorze Polskim".

Wprowadzenie złotego na giełdach.

Na giełdach zagranicznych zostało wprowadzone notowanie złotego, jako pieniądza polskiego. W Zurychu, Paryżu, Berlinie i Gdańsku notowania giełdowe b. dobrze mówią o naszym walorze, gdyż na wszystkich wymienionych wyżej giełdach złoty stoi o kilka punktów wyżej od franka szwajcarskiego. Jest to dobry początek.

Podatek dochodowy.

Dla ułatwienia przy obliczaniu i płaceniu podatku dochodowego niezbędnem jest nabycie książki p. t. „Praktyczne wskazówki dla płatników podatku dochodowego", wydanej przez p. Marjana Dunajewskiego, naczelnika wydziału w Dep. Podatkowym Ministerstwa Skarbu i p. Augusta Urbana, starszego referenta tegoż Ministerstwa.

Cena książki 4 złote, wysyła się za zaliczeniem pocztowem.

Zobowiązania przy eksporcie mąki i otrąb.

W związku z otrzymaną przez Związek Młynarzy Polskich propozycją ze strony władz rządowych i zaakceptowania przez Związek odpowiednich zobowiązań, zostaną zobowiązane odnośnemi deklaracjami młyny przemysłowe, które zostaną uznane za zdolne do eksportowania na rynki zagraniczne swojej produkcji.

Jest to niezbędne ze względu na to, że zobowiązania Związku, złożone Ministerstwu Przemysłu i Handlu, muszą być dotrzymane z całą bezwzględnością.

Poważne wywiązanie się z pierwszych kroków eksportu młynarskiego uzależnia całkowicie pomyślność wywozu na przyszłość.

Jesteśmy pewni, że wywóz wpłynie na pomyślny rozwój młynarstwa polskiego, które dotychczas znajdowało się w sytuacji nader przykrej.

W sprawie walnego zjazdu.

Wobec spóźnionej wiosny — termin walnego zebrania delegatów Związku Młynarzy Polskich w Warszawie został przesunięty do m. czerwca r. b.

W następnym numerze podamy dokładną datę i szczegóły zjazdu.

Węgiel nie zdrożeje.

W poniedziałek 12 b. m. po południu odbyły się w Katowicach rokowania w sprawie proponowanej przez związek pracodawców obniżki płac w tutejszym t. zw. ciężkim przemyśle. Postanowiono w zasadzie wprowadzić obniżkę płac, dodając do stawek proponowanych przez pracodawców mniej więcej 20 proc. dla przedsiębiorstw w rewirze centralnym i około 15 proc. dla innych przedsiębiorstw. Oznacza to zatem zniżkę płac o mniej więcej 17 proc. dla robotników pracujących w przedsiębiorstwach rewiru centralnego i o mniej więcej 22 proc

dla zatrudnionych w reszcie przedsiębiorstw ciężkiego przemysłu.

W związku z tem odbyła się 13 b. m. przed południem konferencja górnośląskiej konwencji węglowej, która postanowiła od dnia 13 b. m. znieść obowiązującą od 12 b. m. 20 proc. podwyżkę cen węgla.

Z giełdy zbożowej w Warszawie.

Na posiedzeniu giełdy zbożowej w dniu 13 maja r. b. podaż żyta była obfita. Tendencja jednak kształtowała się zwyżkowo, wobec czego popyt znacznie się zmniejszył w stosunku do takiej podaży. Za 100 klg. loco stacja załadowcza płacono od 23,500,000 do 24 mil. m. Z Poznania sygnal. dalszą zwyżkę o 270,000 marek na kwintalu oraz małą różnicę in plus na cenie żytniej mąki. Należy zaznaczyć, że zapasy żyta w bieżącym roku są wystarczająco obfite, jedynie pewne trudności wywoływała niepogoda, z powodu czego młócka nie mogła postępować normalnie, co obecnie przy ustalonej pogodzie miejsca mieć nie będzie.

Wydawca: **Związek Młynarzy Polskich (Stanisław Pytlewski).** Redaktor: **Władysław Łada Bogdanowicz.**